

Banc Sabadell i companyia, en el camí de l'euro

La sortida a borsa de les accions del Banc Sabadell no és una notícia financera més. És el pas definitiu del centenari banc català cap al nou mercat de dimensions continentals que apareixerà, juntament amb l'euro, a partir del pròxim 1 de gener. Un pas que el Banc Sabadell no donarà tot sol, sinó de bracet de la Caixa de Pensions. I qui sap si, en el futur, també del poderós Deutsche Bank.

Els actuals dirigents del Banc Sabadell, fundat fa 120 anys per un centenar de fabricants i comerciants de la capital del Vallès Occidental, estan convençuts d'estar vivint un "moment històric". El director general del banc, Josep Permanyer, ho va dir amb aquestes mateixes paraules durant la concorreguda junta d'accionistes del 29 de març passat. El senyal més espectacular del canvi d'època és que, a partir d'aquesta setmana (del 18 d'abril), les accions del banc es poden comprar i vendre a la borsa de valors i passarà a la història la tradicional "protecció" de l'entitat contra possibles operacions de compra de grans inversors.

Fins ara, la persona que volia comprar accions del Sabadell havia de "fer cua" en un mercat tancat, regulat per la mateixa entitat, que vigilava que cap dels 40.000 accionistes tingués una participació gaire important en el capital del banc. A partir d'ara, en canvi, el Sabadell estarà exposat a les inclemències de la borsa i a la possibilitat que els accionistes es desprenguin de les accions del banc -venent-les al millor postor-, o, al contrari, que en comprin més.

El sistema financer dels Països Catalans està format fonamentalment per caixes d'estalvis i el Sabadell és l'únic banc important. Però, en comparació amb els grans bancs espanyols, les dimensions del Sabadell són mitjanes. I si el comparem amb els bancs europeus és petit. Fins ara havia crescut pel sistema d'obrir oficines en "taca d'oli", és a dir, en cercles concèntrics, cada vegada més grans, a

partir de Sabadell. Però ara això "s'ha acabat", com explica el seu president, Josep Oliu, que precisament és fill de qui durant molts anys va ser l'artífex de l'expansió territorial del banc, Joan Oliu. Anar creixent a poc a poc ja no serveix per arribar a tenir la dimensió que exigirà el mercat europeu a partir del pròxim 1 de gener, quan aparegui físicament l'euro i desapareguin la pesseta, el franc francès i totes les altres monedes implicades. El salt d'un mercat estatal a un de continental serà massa sobtat i els experts asseguren que les entitats més grans, amb uns costos operatius proporcionalment més petits, portaran totes les de guanyar.

Les caixes d'estalvis ja tenen les seves defenses: uns mercats locals molt fidels, el suport de les institucions públiques, un estatut jurídic que les protegeix de possibles compradors... Però els bancs no compten amb les mateixes armes. Han de créixer, ja sigui a través de fusions, absorcions o aliances amb altres entitats. El Sabadell hauria pogut atrinxer-se en els seus mercats tradicionals i esperar esdeveniments, però ha optat per un nou model de banc, adaptat a les noves condicions i capaç de competir amb qui convingui. I en l'Europa de l'euro, les aliances amb altres entitats passen sovint per l'intercanvi d'accions. Com que el Sabadell no podia fer-ne a causa del seu règim especial, l'any passat els seus dirigents van posar en marxa una ambiciosa operació per deixar-ho tot a punt per al 2002: les accions del banc cotitzarien a borsa i dos accionistes "institucionals", la Caixa

de Pensions (15%) i el Banc Comercial Portuguès (8,5%), el defensarien de les possibles operacions hostils de compra.

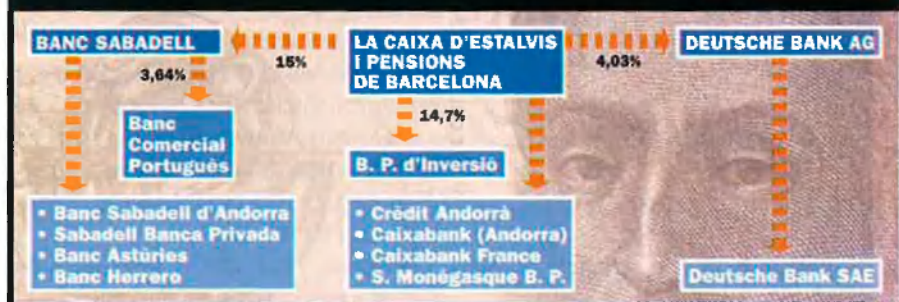
Era la resposta del Sabadell a la nova situació, en què el mercat europeu –segons els experts– podria estar dominat únicament per deu grans bancs d'aquí a cinc anys. Altres bancs espanyols, com el Bilbao Biscaia Argentaria (BBVA) o el Santander Central Hispano (BSCH), han optat per fusionar-se amb entitats també espanyoles i comprar bancs llatinoamericans, amb l'objectiu d'augmentar de dimensió. Però al Sabadell no volen perdre la independència –és a dir, no volen fusionar-se amb altres bancs de dimensions similars–, ni s'han llançat a l'aventura llatinoamericana, tret de dues inversions en un banc mexicà i un altre de Puerto Rico.

L'opció del Sabadell ha estat clarament europea. En aquest sentit, hi ha qui opina que la presència de la Caixa de Pensions en el capital del Sabadell com a principal accionista no és només una operació "exclusivament financera", com han assegurat, sinó que té també factors estratègics. Davant del nou panorama europeu, La Caixa –que presideix Josep Vilarasau– ja va escollir parella de ball: el més important de tots els bancs europeus, el Deutsche Bank, amb seu a Frankfurt (no gaire lluny de la seu del Banc Central Europeu), del qual té un paquet d'accions valorat en 179.000 milions de pessetes, i, a l'estat, va optar pel Sabadell, amb una participació de 112.000 milions.

A part de ser tots dos catalans, La Caixa i el Sabadell també tenen estratègies coincidents, com la dimensió "ibèrica": les dues entitats tenen interessos en

La històrica junta del Banc Sabadell del 29 de març passat, l'última abans que les accions d'aquest banc sortissin a cotitzar al mercat de valors.

bancs andorrans i portuguesos (vegeu el gràfic). Per tot això, al Sabadell hi ha qui creu que, en el futur ball europeu, les tres entitats (Deutsche, La Caixa i Sabadell) podrien estar encara més a prop l'una de l'altra. Especialment, si es té en compte que una hipotètica aliança entre el Banc Sabadell i la filial espanyola del

Deutsche Bank –que també té la seu social a Catalunya– donaria lloc al tercer gran grup bancari de l'estat (i primer de vocació europea), per darrere dels gegantins BBVA i BSCH de vocació hispanoamericana.

Jordi Fortuny

Xesco, 40 anys
Vinaròs

**Sóc d'Esquerres, Republicà.
Sóc del País Valencià
i tu?**

www.esquerra.org/paisvalencia

tif. 96 351 04 08

WEB València
VILA WEB
València
DIARI ELECTRÒNIC INDEPENDENT
www.vilaweb.com/valencia